

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№162

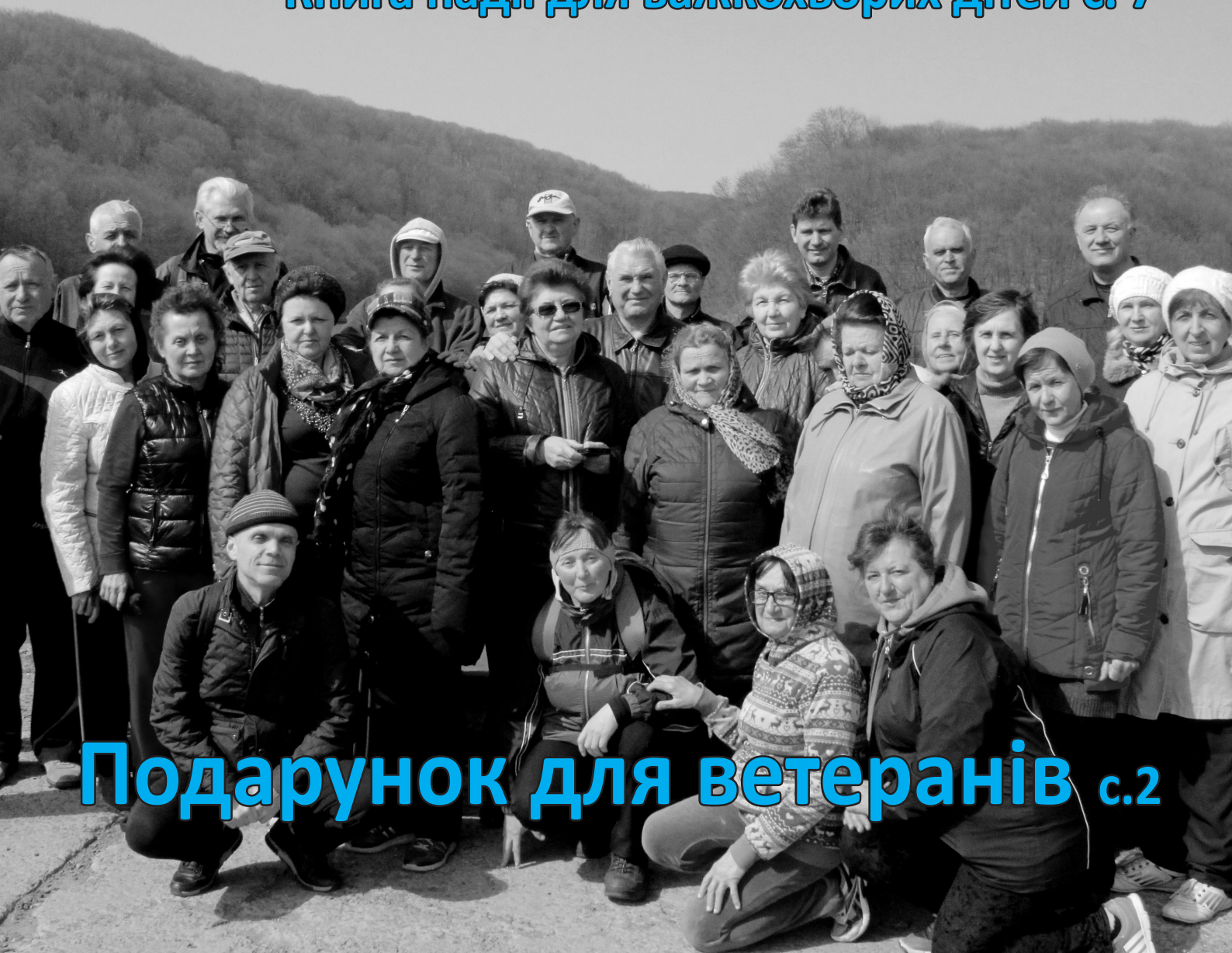
травень 2019

ГОЛОС НАДІЇ

Хоровий фестиваль «Акорди неба» с. 2, 6

Дитячий фестиваль «Ми є родина у Христі» с. 4

Книга надії для важкохворих дітей с. 7

Подарунок для ветеранів с.2

Дарья Бабич

Чудовий подарунок для служителів-ветеранів

Є на Львівщині живописний куточок, де знайшов собі притулок адвентистський санаторій “Барвінок”. Тут затишно і спокійно серед лісу. Сюди не долітають гуркіт “цивілізації”, шум моторів, гул літаків. В спокійній гладі озера відображається небо, а повітря наповнюється співом різноманітних пташок. Великі газони з зеленою травою, клумби з квітами, акуратні доріжки для прогулянок та спортивні майданчики – все тут є для активного відпочинку, та оздоровлення. Саме сюди на початку квітня були запрошені служителі ветерани-пенсіонери, які в трудні часи жорсткого атеїзму працювали і несли вістку Євангелії, сіяли зерна правди в людські серця. Адміністрація Західної конференції на чолі з її керівником Чопіком В. Ю., зібравшись, порадились зробити щось надзвичайно приємне для дорогих братів і сестер, які в трудні часи, коли не було свободи віровизнання, трудилися і працювали в небезпечних умовах. Організатором і відповідальним за цей захід був керівник Пасторської Асоціації брат Шевчук Валентин. З якою радістю і подякою в серцях ми прийняли це запрошення: про нас пам’ятають, ми не забуті.

Чистотою сяють номери, мир спокій, наче все говорить: “Тут вас чекають з любов’ю” і ось перші зустрічі. Років минуло досить. Як вони виглядають, наші друзі, колеги, брати, сестри? Ось вони: гарячі обійми, поцілунки, вечір знайомств і розповідей.

Ретельно була складена програма духовної частини. В ранковому натхненні брав участь Бабенцов Андрій, директор санаторію. Надзвичайно глибоко занурювався в Слово, і як рудокоп знаходить жилу золота, чи дорогоцінного каміння, і виносить на-гора. Так і він від льотчика до служителя... Скільки дорогоцінних досвідів було ним пережито, тому і Слово, яке він передавав, було надзвичайно живим і діючим.

Підкоритись повністю режиму санаторію – нелегка праця. Але коли хочеш покращити своє здоров’я, і прагнеш цього, до докладає багато зусиль. Так і було. О 6 год. Підйом, о пів на сьому – ранкова зарядка під спів пташок, теплий настій з льону, трав’яний чай для кожного індивідуально. Триразове вишукане вегетаріанське харчування. Яка здорова смачна їжа, принадна на вид і в широкому асортименті. Молодий шеф-повар зі своєю командою віддано працюють, усмішка на лиці, уважний і в той час ніжний погляд укріплює душу. По харчування чудовий майстер клас, з дорогоцінними порадами. Після кожного прийому їжі – прогулки: їжа краще перетравлюється, засвоюється, кисню багато потрапляє

в організм, тіло просто відновлюється. Ну а що вже говорити за масажистів... Зразу розумієш – не на гроші працюють, а кусочок серця свого віддають людям і сприймають свою працю не як роботу, а як служіння людям. Такі масажі справді оздоровчі і відчуваєш їх дію зразу. Були і заняття по відновленню зору, фізкультура для хребта. Є там і сауна з басейном, душ Шарко, всіляки компреси, припарки в ходу. А для тих, хто хоче бути красивим – робили маски з голубої глини. Особливі були лекції лікаря. Їх можна назвати ексклюзивними. Практичні поради і чіткі відповіді а наші запитання. Найцікавішими були вечірні зустрічі, де ділилися пережитими своїми досвідами, які збагачували кожного, ми більше дізнались один про одного, і стали ріднішими. Які гарні спомини залишилися у наших душах.

Від усього серця дякуєм Богу за цей відпочинок. Одна сестра сказала, що вона вперше у своєму житті так відпочиває. Щиру подяку виносимо керівникам Західної Конференції за таку турботу і увагу до своїх старшого віку служителів і сестер. Наше побажання: “Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачуйтеся завжди в Господньому ділі, знаючи що ваша праця не марнотна у Господі!” (1 Кор. 15.58).

Дорогі читачі! Скористайтесь можливістю відвідати “Барвінок”. Це один з найдешевших адвентистських санаторіїв, ви ніколи не пожалкуєте. Тут і тіло можна оздоровити і дух свій ободрити.

Події. . . Події. . . Події. . .

Рома Помян, Олена Забейда

«Акорди неба» у Дубно

Суботній ранок 11 травня у громад Адвентистів Сьомого Дня міста Дубно розпочався із приїзду великої кількості гостей (близько 150 людей). Цього дня в Молитовному будинку було проведено другий регіональний фестиваль хорів «Акорди неба».

Гостями фестивалю стали колективи із Львівської та Рівненської області. Проте географію самих учасників можна сміливо розширити на значно більшу відстань. Окремо слухачів своїм виконанням порадував Луцький симфонічний оркестр «Класика».

Ранкове і вечірнє богослужіння провели служителі як місцевої громади, так і гості. Із словом Божим до присутніх звернувся керівник Західної конференції Василь Чопик. Юокремо слід зауважити місійні вісті від Дани Доманської, керівника музичного служіння. Її особистий досвід на берегах однієї ріки із розведеним мостом дав присутнім привід задуматись, щоб під час приходу Христа ми опинились на потрібному «березі». Сама Дана є тим каталізатором усього процесу, який зараз відомий нам, як «Фестиваль хорів». І ще одна не менш слушна порада керівника музичного відділу для учасників фестивалю, котру нам пощастило

почути: «Співайте в насолоду, щоб спів змінював ваше серце!». Звісно і ноти мають значення, і динаміка має значення, і композиція твору займає не останнє місце...» А з огляду на те Кому віддаємо ми всю хвалу і славу, така порада від керівника музичного служіння надихає учасників прославити Господа найперше своїм серцем, своїми емоціями, своїм життям.

Не менш цікавим моментом самого фестивалю став проміжок часу між двома служіннями: ранковим та вечірнім. Після того, як всі посмакували смачним дубенським обідом Молитовний будинок знову наповнився співом. Кожен колектив із завзятістю проводив короткі репетиції. Всі готувались до прославлення, щоб ще раз на належному рівні віддати славу нашому Небесному Батьку.

І ось настав довгоочікуваний час початку самого фестивалю хорів «Акорди неба». Як у старозавітні часи, коли левити та священники мали свою чергу в служінні при Храмі Господньому, так і того суботнього вечора, кожен колектив знав час свого моменту прославлення Творця. Перед присутніми з'являлись хори із першої та другої громади міста Львова (диригенти: Петро Швайковський, Зіновій Муха),

першої та другої громади міста Рівне (диригенти: Василь Кулініч, Оксана Матвійчук, Богдана Корнелюк), хор громади міста Костопіль (диригент: Олена Позняховська) і луцький симфонічний оркестр «Класика» (музичний керівник: Борис Антонюк). Ну і звісно, також був представлений хор місцевої громади разом із чоловічим колективом (диригенти: Ірина Хватаєва, Галина Федченко) Особливо горіли очі в учасників Lviv Gospel Choir, колектив якого і розширив географію присутніх гостей (художній керівник: Марко Швайковський, диригент: Анастасія Маннік).

Хотілося б зауважити окрему деталь всього фестивалю. Кожен хор мав свою форму, що надавало фестивалю ще більшого ефекту вражаючого видовища. В загальному прозвучало близько 25 композицій високого професійного рівня і широго серця.

Окремим звучанням лунав загальний спів всіх колективів під дерегуванням Дани Доманської, який цього дня був по-особливому піднесений в хвалі і радості: «Боже мій, джерело щастя» - М. McDonald, «Брате знову нагадай» - J. Martin, «О, Церкво, встань» - J. Martin.

Після цього фестиваль хорів мав би закінчитися, але хористи вирішили вийти на подвір'я Церкви і прославити Боже Ім'я виконавши твір М. Лисенка «Боже, Великий, Єдиний» перед людьми, котрі якраз на той час стали мимовільними слухачами. Всі хористи зробили велику роботу, яка прославила нашого Люблячого Творця, та вразила кожного, хто чув їх спів. На закінчення фестивалю Церква АСД міста Дубно пригостила гостей чаєм та печивом, і на цій гарній ноті всі гості поїхали додому, щоб ще з більшим натхненням славити Господа.

Виконуючи місію

Світлана Савіна

«Ми є родина у Христі»

Ще взимку дитячі керівники громад отримали лист-запрошення про те, що в квітні у чотирьох областях нашої конференції відбудуться обласні фестивалі дитячої творчості «Ми є родина у Христі». Бабуся Орія та дідусь Іван запрошували своїх онуків на ювілей. А для цього потрібна була підготовка. Ціллю фестивалю було познайомити підростаюче покоління з біблійним родоводом, починаючи від Адама і Єви і закінчуючи Іваном Богословом.

Кожна громада вибирала один рід, який мала представити на фестивалі. Також потрібно було підготувати музичні номери: гру на інструментах, спів. Діти старанно готувалися. Хотілося, щоб на таких зустрічах вони не тільки виступа-

ли, але ще й могли взяти участь в якійсь добрій справі, яка б навчила їх бути милосердними і співчутливими. Було запропоновано провести після фестивалей благодійну ярмарку, а зібрані кошти віддати на лікування конкретній дитині. Ця ідея отримала підтримку.

І ось 7 квітня стартував перший фестиваль у Костополі. Гарно прикрашена сцена в українському стилі. Бабуся Орія та дідусь Іван розпочинають фестиваль. Вони розповідають про наш християнський родовід, а також слухають виступи дітей, які приїхали зі семи громад Рівненщини.

14 квітня відбулося два фестивалі: в Мукачево і Львові. Молитовний будинок мукачівської другої громади був переповнений. Зіха-

лися на свято і батьки, і діти, і пастори. Піднесений настрій, посмішки, музика, велика кількість кульок створювали атмосферу свята. На ярмарок діти разом з мамами приготували випічку, а також зробили різноманітні поробки.

Завершився наш фестивалний тур у Пожарках 21 квітня. Місцева громада прийняла 200 гостей. На роз'їзд бабуся з дідусем запропонували дітям з різних громад приїздити в гості один до одного і разом прославляти Господа.

Зібрані з ярмарки кошти пішли на лікування 5-річного Гліба Шилеця з Костополя. Як повідомив пастор Руслан Бабій, хлопчик пройшов курс лікування, а бабуся дякує християнам нашої конференції за надану матеріальну підтримку.

Ліза Оліярник

Forwart Team

В суботу 18 травня в першій громаді міста Львова пройшло урочисте служіння. У ньому активну участь взяли учасники «Forwart team». Що це таке? Це команда звичайних підлітків, які вчать бути справжніми лідерами. Запроваджений в Києві, цей проект створений спеціально для розвитку і навчання молодих людей. Учасники зустрічаються раз на місяць і, разом зі своїм наставником та іншими цікавими спікерами, постійно дізнаються щось нове. Будівництво відносин з людьми, правильна організація свого часу, важливість молитви - ось ці хвилюючі питання,

які піднімають на лекціях, і це ще далеко не все. Після кожної зустрічі команді дають завдання, на виконання якого вони мають місяць. Прочитати духовну книгу чи взяти участь в новому служінні в церкві, і багато інших завдань, які можна назвати справжнім викликом для учасників.

Саме тут вони в дружньому колі співають пісні, вивчають Біблію, розвивають свої таланти і долають свої страхи. А наставники і спікери підтримують у них зерно духовності і допомагають йому зростати.

2 роки навчання пройшли, і в честь випуску майбутні лідери,

згуртувавшись разом, на сцені першої Львівської громади прославляли Бога своїм співом і ділились духовними досвідами. А ділитись і справді було чим, бо зміни відбулись у кожному!

Іванка Кристинич

Слідопити знову «злетілись» на «Борвінок»

З 12 по 14 травня, на базі відпочинкового центру «Барвінок» в Новому Роздолі був проведений навчальний зліт лідерів слідопитів.

Метою проведення цього заходу було формування нових навичок в роботі зі слідопитами, а також підтримка один одного в праці з дітьми. Приїхало близько 30 учасників, які були поділені на команди, щоб максимально ефективно проводились майстер-класи, такі як: рафтинг, орієнтування, організація спуску зі скелі та табірні будівлі і вузли.

Важливість бути лідером для підлітків в церкві все дедалі більше росте. Служіння саме дітям та підліткам може сформувати в них християнську поведінку та привити любов до істини та Ісуса. Саме тому проводяться навчання та зльоти для посвячених лідерів слідопитського руху в Західній конференції на чолі з керівником слідопитського руху Андрієм Савіним.

На щастя для тих, хто навчався основам рафтингу, котрий проводив для нас Андрій Савін, це не той рафтинг, який кожен міг бачити на просторах YouTube чи інтернету, тому кожен зміг навчитись або спробувати веслувати та працювати командою на тихому озері мальовничої природи при базі.

«Safetyfirst» - фраза, яку постійно повторював інструктор Павло Стрижаченко, говорячи про безпеку, як головний атрибут при організації спуску зі скелі. І неважливо, 5 метрів чи 25 має бути спуск, важливо потурбуватись про безпеку і виділити час на перевірку місцевості. Досвід цікавий, емоцій багато і найголовніше – всі залишилися живі та неушкоджені.

На орієнтуванні хтось навчився, а хто згадав, визначати азимут та правильно читати карти. Практикою було пройти по маршруту за зазначеними точками з компасами та розрахунками, що кожен зробив особисто. Висновок, що я сама взя-

ла для себе – не розраховувати на телефон, користуючись компасом, бо він може розрядитись, або ж завчасно його заряджати.

З усіх майстер класів, що проводились для лідерів слідопитів, простіше провести в своїх клубах табірні будівлі та вузли. Булінь – вузол, що набрав пікову популярність серед слідопитів. Були навіть ті, що придумали свій спосіб в'язання цього вузла.

Будували ми шалаш, вежу, крісло-гамак і випробували їх на міцність.

Загальна атмосфера була наповнена Божою присутністю, дружбою та підтримкою один одного в цій нелегкій але благословенній справі! Надіємося, що в майбутньому на зльоти зможе приїжджати ще більша кількість пасторів, директорів, наставників та інструкторів слідопитів і тих, хто хоче ними стати.

До нових зустрічей!!!!

Фестиваль хорів на Закарпатті

18 травня з самого ранку біля молитовного будинку Церкви Адвентистів сьомого дня села Ільниця почали паркуватися машини зі співаками із села Торунь, міста Берегово, Мукачевської першої громади,

громади «Еммануїл», Ужгорода та Ільниці. Всі бажаючих зустрічали вишукано озеленені клумби, відкриті двері церкви та привітні віруючі. Після суботнього служіння громада приготувала смачний обід.

Перед початком служіння всі хори зібрались на вулиці та заспівали разом чудовий гімн «За все, Тобі, я дякую» і о 17 вечора, в заповненому залі розпочався хорівий фестиваль.

Ведучими були Станіслав Прокопець та керівник музичного від-

ділу Західної конференції Дана Даманська. Кожен колектив виконав по два твори: сучасного та зі спадщини хорового співу. З привітанням до присутніх звернувся Іван Крічфалушій.

Родзинкою фестивалю були співаки з Зімбабве, які навчаються в Ужгороді та відвідують церкву АСД, а також співають в хорі та квінтеті.

В завершени загальний хор з різних громад заспівав три пісні: «Боже мій, джерело щастя» М. McDonald, «Брате знову нагадай» J. Martin, «О, церкво, встань» J. Martit

На закінченні звучали подяки всім учасникам, та слова благословіння.

Фото Кобаль Вадим

Сніжана Слупко

«Психологія щастя»

Напевно, немає людини, яка б не хотіла бути щасливою. Та що ж таке щастя? І як нам бути щасливими? Щоб поспілкуватися на цю актуальну тему, учасники львівського

молодіжного руху «Лінія відриву» організували чергову зустріч під назвою «Психологія щастя», а головним спікером запросили Сузанну Качмар - просто неймовірно ерудовану жінку і позитивного лікаря-психіатра, психотерапевта. Тепла і дружня атмосфера, молодіжний запал і активність, щирість, сміх і легкість - ось слова, якими можна описати молодіжку, що пройшла 19 травня в одному з атмосферних закладів Львова. Молодь дізналася, як же формується настрій, як вимкнути автопілот і жити усвідомлено, щасливо, тут і зараз, потренувалася насолоджуватися простими речами, такими як смакування шоколаду, а також мала змогу поспілкуватися під супровід майстерної і чуттєвої гри Діани Зи-

хор на саксофоні. Звісно, найголовніше, що зрозуміла молодь після зустрічі, це те, що Господь створив нас для щастя, про що і сказано у Слові Божому.

Надія для кожного

Марія Власюк

Книга надії для важкохворих дітей у Луцьку

Мимоволі стискається серце, коли бачиш ці знеможені важким і тривалим лікуванням обличчя дітей і стривожені, втомлені погляди батьків, що разом зі своїми дітками борються за їх життя. На жіль, у довгих списках ліків, якими їм доводиться щодня забезпечувати своїх дітей, надії не зазначається. Але, як визнають самі лікарі, саме вона необхідна для їх одужання. Західне регіональне відділення Біблійного товариства приготувало саме

для таких дітей Книгу надії - чудово ілюстровану дитячу Біблію. Ці книги були надруковані на кошти, які було зібрано під час так званих «Днів Біблії», один з яких пройшов також і в Луцьку. Втілити проект допомогли служителі місцевої церкви Адвентистів сьомого дня Володимир Мелесь та Віктор Власюк та заступник міського голови Костянтин Петрочук. 21 травня Біблії отримали дітки з третього педіатричного (онкологічного) відділення Волинської обласної дитячої лікарні, неонатального центру та санаторію матері і дитини «Дачний».

Разом з подарунками пастори намагалися сказати батькам слово надії на Господа. Віктор Власюк: «11 років тому ми також проходили з нашою крихітною донькою

хіміотерапію у цьому ж третьому педіатричному відділенні. Коли все пішло не так, як очікувалося, наш лікар, вказуючи на Біблію, що лежала в палаті, роздратовано сказав: «Що ви надієтесь на цю Книгу, вона вам не допоможе!» Однак донька наша вже закінчує 5 клас, а той лікар вже давно не працює у цій лікарні. І тепер ми хочемо у кожній палаті лишити цю Книгу. Адже Господь ніколи не підводить тих, хто надієється на Нього!»

Тетяна Васильчук

«Родина - щось дійсно справжнє у цьому світі ...»

Стало доброю традицією в громаді села Сівки травневими днями, відмічати День матері, свято родини.

19 травня до сільського Будинку культури зібрались жителі села Червона Воля на родинне свято під назвою «Тепло сімейного вогнища». Декорації сцени нагадували світлу, затишну кімнату батьківської хати, прикрашену вишитими рушниками та сімейними фотографіями на стіні. Домашню атмосферу доповнювали святково накритий стіл, свіжа хлібина на столі і поряд Біблія - як символ духовного хліба. Ще більшої гармонії святу додали вишиванки, в яких виступали учасники і ведучі програми.

З радістю і сльозами на очах односельчани слухали пісні та вірші присвячені мамам, татам, дідусям і бабусям у виконанні наймолодших учасників свята. Сімейний дует Осницьких Івана і Наталії, а також сестер із Сівок зачаровував мелодійним співом псалмів «Не обижайте ближніх», «Чорнобривців насіяла мати» та інших пісень.

Пастор громади Салівончик Василь поділився з присутніми роздумами над Словом Божим, про призначення сім'ї в Божому задумі. Акцентував увагу слухачів на сімейних цінностях, важливості побудови сім'ї та стосунків між поколіннями на основі Біблійних принципів. Також зазначив, що міцна сім'я - це запорука сильної держави, це позитивно впливаюча на суспільство церква. Адже із сімей та родин складається народ, держава, церква.

Ведуча програми Ольга Васильчук презентувала односельчанам книгу Елен Уайт «Християнська родина», поділилась досвідом, як ко-

ристується порадами по вихованню дітей, написаними в книзі.

Гурт сестер громади із Червоної Волі урочисто завершили свято співом псалму «Сім'я - колиска з рук батьків» під музичний супровід художнього керівника Будинку культури Потаїчука Леоніда.

Червоновольці ділились враженнями від почутого та виразили подяку пастору Салівончик Василю, організаторам та всім учасникам свята за приємно проведений час.

На закінчення сестри громади пригостили всіх присутніх домашньою випічкою і запросили відвідати богослужіння в церкві села Сівки.

Фоторепортаж

Фестиваль дитячої творчості

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.
Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.
Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua
Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко
Редактор, коректор, комп'ютерна верстка і дизайн - Марія Власюк
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали
Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви
Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241
Друк: ФОП Прокопчук С.А. Наклад 500 примірників